

1201 3. Beh. af Lovf. om Tilsyn med danske Handelskibes Sødygtighed m. m. 1202

6) § 24 affattes saaledes:

„Sager, der rejse sig af de i § 23 omtalte Overtrædelser, behandles, forsaavidt ingen Søulykke derved er forarsaget, efter de for Politisager gjældende Regler, i Kjøbenhavn ved Sø- og Handelsretten“.

De stillede Ændringsforslag fattes under Forhandling.

Ordføreren (Krieger): Det første Forslag, nemlig Forslaget under Nr. 1 angaar kun Tullen, Forslaget under Nr. 3 og Forslaget under Nr. 4 ere rene Redaktionsbemærkninger, som mere eller mindre, det sidste under Nr. 4 ubetinget, ere fremtalte ved de Bemærkninger, som fremkom ved Sagens 2den Behandling, og jeg tror ikke, at de trænge til nogen nærmere Forklaring. Forslaget under Nr. 2 nærmer sig ogsaa meget til en Redaktionsbemærkning, idet det utvivlsomt har været anset som en Selsfølge, at en Afskrift af den omhandlede Kjendelse ogsaa skulde meddeles den vedkommende Skibsinpektør. Smid- lertid er det fundet rettest at dette udtryffeligt blev udtalt. De to sidste Forslag, Forslaget til § 23 under Nr. 5 og Forslaget til en forandret Affattelse af § 24 ere de to Forslag, som jeg for et Dieblit siden sigtede til, som saadanne nemlig, ved hvilke der er taget Hensyn til den Lov, der nu var til 1ste Behandling. I § 23, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, staa der nemlig: „Tilføjes Stipperen de ham efter § 17 osv. paahvilende Pligter, uden at Betingelserne for Strafanvar efter forrige Paragraf foreligge, straffes han med Bøder fra 10 til 1,000 Kr.“. Jeg tillod mig allerede ved den foregaaende Behandling at antyde, at der kunde møde Tilfælde, som ikke vare omtalte i § 22, som altsaa faldt ind under § 23, men som vel kunde fortjene en højere Straf end den, der er fastsat i § 23. Jeg nævnte som Exempel det Tilfælde, hvor der ved en ved Forsømmelse fremtalte Søulykke var stet betydelig Skade paa Ladningen. Nu har Hensynet til den anden Lov, som i ethvert Tilfælde kræver en Lempling, gjort den nye Redaktion meget simpel, meget let. Vi foreslaa nemlig i § 23 at optage de samme Udtryk, der ere brugte i § 22, nemlig:

„forsaavidt hans Forhold ikke efter sin Beskaffenhed maatte paadrage ham større Strafanvar“. Naar disse Ord i nærværende Paragraf sættes ind istedetfor Ordene „uden at Betingelserne for Strafanvar efter forrige Paragraf foreligge“, henvises der ikke blot til den foregaaende Paragraf som den, der kan hjemle højere Straf, men ogsaa til andre Bestemmelser, der i Lovgivningen maatte være vedtagne, og det, hvad enten det andet Lovforslag, hvad jeg haaber, bliver til Lov samtidig med dette, eller dette ikke skulde ske. I den anden Lov vil der jo findes følgende Bestemmelse: „Har et Skibs Fører eller Nogen af dets Besætning ved Pligtforsømmelse, slet Sømandskab eller beruset Tilstand forarsaget Ulykkestilfælde paa Søen, bliver han herfor, forsaavidt hans Forhold ikke efter den øvrige Lovgivning medfører højere Straf, at anse med simpelt Fængsel eller med Bøder“. Ved den Redaktion, der nu er foreslaaet i nærværende Lovforslags § 23 vil der altsaa være Anledning til at anvende en saadan Paragraf som den nysnævnte i det andet Lovforslag, naar dette er ophøiet til Lov. Dernæst er paa en lignende Maade ved Forslaget til en ny Affattelse af § 24 Hensyn taget til den anden Lovs § 18. Naar det nemlig foreslaas, at det skal hedde, at „Sager, der rejse sig af de i § 23 omtalte Overtrædelser, behandles, forsaavidt ingen Søulykke derved er forarsaget, efter de for Politisager gjældende Regler, i Kjøbenhavn ved Sø- og Handelsretten“, er for det første den lille formelle Unpøgtighed rettet i § 23, paa hvilken det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Wagen) gjorde opmærksom, og dernæst er Reglen om Politiretsbehandlingen begrændset saaledes, at den almindelige Lovgivning iøvrigt kommer til Anvendelse med Hensyn til de Sager, som ikke falde ind under den nye Affattelse. Derved tror jeg, at Uoverensstemmelsen mellem dette og det andet Lovforslag for denne Paragrafs Vedkommende paa en naturlig Maade er fjernet.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg skal tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved